

Cu Hristos în Paradis

Astăzi vei fi cu MINE în Paradis

Hugo Bouter

© SoundWords/Hugo Bouter, Online începând de la: 26.10.2018, Actualizat: 26.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Luca 23.39-43

Luca 23.39-43: Și unul din răufăcătorii răstigniți îl hulea ... Dar celălalt, răspunzând, ... l-a spus lui Isus: „Amintește-Ți de mine, Doamne, când vei veni în Împărăția Ta!” Și Isus i-a spus: „Adevărat îți spun, astăzi vei fi cu Mine în paradis”.

Testamentul Domnului nostru

După cum rezultă din evanghelii, Hristos a strigat de șapte ori ceva, în timp ce atârna pe cruce. Trei din aceste cuvinte de pe cruce au fost rostite înaintea celor trei ore de întuneric și trei după cele trei ore de întuneric. În timpul celor trei ore de întuneric – către sfârșitul lor – auzim numai un singur cuvânt, și anume strigătul de durere al inimii din Psalmul 22: „*Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*” (Matei 27.46; Marcu 15.34). Prin aceasta Domnul a exprimat durerile nespuse de mari pricinuite de părăsirea Lui de către Dumnezeu din cauza păcatelor noastre.

Într-un anumit sens aceste șapte exprimări constituie ultima dorință, testamentul spiritual al Mântuitorului muribund. Primele trei cuvinte constituie o mărturie deosebită a lucrării și a puterii lucrării lui Hristos. Noi putem auzi deja aici care vor fi urmările suferințelor de pe cruce. Vedem în ele bogățiile spirituale pe care El ni le-a lăsat pe baza lucrării Sale înfăptuite.

Este vorba de trei binecuvântări, care ne-au fost dăruite pe baza morții Sale:

1. Iertarea păcatelor, conform rugăciunii Domnului adresate Tatălui Său în Luca 23.34
2. Un loc în Paradis, conform făgăduinței din Luca 23.43
3. Un loc al dragostei purtătoare de grijă în mijlocul „familiei” lui Dumnezeu aici pe pământ, după indicațiile din Ioan 19.26,27.

În această dispoziție testamentară a Mântuitorului este deci vorba de bunuri spirituale, pe care le primesc ai Săi prin moartea Sa. El este Testatorul (persoana care lasă moștenirea) și poartă grijă de trecut, de prezent și de viitor. Vedem astfel într-o ordine puțin schimbată:

1. În ceea ce privește trecutul: păcatele noastre sunt spălate prin sângele Său prețios. Noi avem iertarea păcatelor.
2. În ceea ce privește prezentul: El ne oferă un loc de adăpost în mijlocul familiei copiilor lui Dumnezeu.
3. În ceea ce privește viitorul: Paradisul lui Dumnezeu în cer stă deschis pentru noi. Ce ne-am putea dori mai mult?

Astăzi vei fi cu Mine în Paradis

Ne vom ocupa cu al treilea cuvânt, care cuprinde făgăduința unui loc în Paradisul ceresc: „*Adevărat îți spun, astăzi vei fi cu Mine în paradis*”. Domnul vorbește cu autoritate divină. Cuvântul „adevărat” înseamnă „Amin”. Nu este posibilă nici o singură îndoială cu privire la împlinirea acestei făgăduințe. Cu toate că El a fost răstignit în slăbiciune, El trăiește acum prin puterea lui Dumnezeu. El împlinește ceea ce promite.

Din acest verset se deduc patru concluzii:

1. Nu este necesar nici un timp intermediar (de purificare și curățire), înainte ca un credincios adormit să intre în fericire. Căci Domnul spune răufăcătorului, că el astăzi va fi deja cu El în Paradis. În afară de aceasta, somnul morții se referă numai la trup, care se odihnește în mormânt până în ziua învierii. De aceea aceasta contrazice indirect învățătura despre adormirea sufletului, care afirmă, că sfinții adormiți se află într-un fel de „stare de adormire” până în ziua învierii.
2. Dimpotrivă, cei care au adormit în Hristos se află deja acum în prezența Lui directă și sunt conștienți de aceasta. *„Astăzi vei fi cu Mine în paradisi”*, așa era făgăduința Domnului dată răufăcătorului care credea în El. Acest om aștepta Împărăția mesianică. El credea că Domnul era Împăratul iudeilor și că El la timpul lui Dumnezeu va primi Împărăția: o Împărăție, în care și sfinții înviați vor avea un loc. Apoi el se aștepta să aibă parte de favoarea Împăratului. Însă el a primit ceva mult mai bun: un loc în Paradisul lui Dumnezeu, unde el putea ședeja deja la masă în prezența Domnului.
3. În Luca 16 acest loc este numit încă „sânul lui Avraam”, însă aceasta a avut loc pe când Domnul încă nu înfăptuise lucrarea. Începând din momentul în care El a înviat și este glorificat la dreapta lui Dumnezeu, Avraam, tatăl credincioșilor, nu mai stă în centru atenției. Să fi la Hristos și cu Hristos, aceasta este acum partea cea mai bună. De altfel aceasta este valabil nu numai pentru starea intermediară, deci pentru timpul între moarte și înviere. Pentru învierea celor adormiți și transformarea credincioșilor care mai trăiesc încă pe pământ – la răpirea Bisericii – este valabilă făgăduința aceasta: *„... și astfel vom fi pentru totdeauna la Domnul”* (1 Tesaloniceni 4.17).
4. Acest loc se numește de acum înainte „Paradis”, ca pereche cerească a grădinii Eden. Hristos este acolo ca adevăratul pom al vieții și Duhul Sfânt este acolo ca Izvor al apei vieții. Setea și foamea inimii vor fi satisfăcute în orice privință. Cei adormiți în Hristos sunt deci deja acum nespun de fericiți.

Tradus de la: [Mit Christus im Paradies](#)

Traducere: Ion Simionescu